

แรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

MOTIVATION FOR SELECTING TO STUDY AT SPORT SCHOOLS OF
MATTHAYOMSUKSA-1 STUDENTS

ไพโรจน์ สายแก้ว*
วัฒนา สุทธิพันธ์**
นำชัย เลวัลย์***

Pairoj Saykeaw*
Wattana Suthipan**
Namchai Lewan***

Abstract

The purpose of this research was to investigate the motivation for selecting to study at Sport Schools of Matthayomsuksa-1 students. The subjects were 459 Matthayomsuksa-1 students of Sport Schools including Bangkok Sport Schools (71 males and 37 females) and other provincial Sport Schools (266 males and 125 females). The instrument for collecting data was the questionnaire ($r = .85$) constructed by the researcher. The data were then analyzed by frequency distribution, percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results were as follows.

1. The overall motivation for selecting to study at Sport Schools of Matthayomsuksa-1 students was at a high level ($\bar{X} = 4.16$ and $S. = 0.484$).

2. The motivation levels for selecting to study at Sport Schools of Matthayomsuksa-1 students. Considered by sexes were as follows.

2.1 The overall motivation for selecting to study at Sport Schools, of male Matthayomsuksa-1 students, was at high level ($\bar{X} = 4.15$ and $S. = 0.49$).

2.2 The overall motivation for selecting to study at Sport Schools of female Matthayomsuksa-1 students of the female student. Were at a high level ($\bar{X} = 4.19$ and $S. = 0.48$).

3. Compared motivation for selecting to study at Sport Schools of Sport Schools Matthayomsuksa-1 students among each aspect, all aspects, and between sexes. It was found that there were overall no differences among the aspects of health and hygiene, Love skillful interest and concerned people, honor and reputation, and future progress opportunity. However, there were significantly different at .05 between male and female students in the aspect of income and benefit.

Keyword : Motivation, Selecting to study at Sport Schools Mathayomsuksa-1 Students

* บัณฑิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัย

** รองศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานครและนักเรียนโรงเรียนกีฬาทั้ง 11 จังหวัด ประกอบด้วย นักเรียนชายและหญิงจำนวน 459 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 71 คน นักเรียนหญิง จำนวน 37 คน รวม 108 คน จากโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร และเป็นนักเรียนชาย จำนวน 226 คน นักเรียนหญิง จำนวน 125 คน รวม 351 คน จากโรงเรียนกีฬาต่างจังหวัด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ในรูปแบบของค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดจำแนกเป็นด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$ และ $S = 0.484$)
2. แรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามเพศได้ดังนี้คือ
 - 2.1 ระดับแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนเพศชาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$ และ $S = 0.49$)
 - 2.2 ระดับแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนเพศหญิง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$ และ $S = 0.48$)
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกเป็นรายด้าน และรวมทุกด้าน ที่มีเพศแตกต่างกัน โดยรวมทุกด้าน พบว่า ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความรักความถนัด ความสนใจและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคตไม่แตกต่างกัน แต่ด้านรายได้และผลประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : แรงจูงใจ การเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ภูมิหลัง

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในการสนับสนุนทางด้านการศึกษาและทางด้านกีฬามากขึ้น โดยมีเป้าหมายในการตั้งโรงเรียนกีฬาที่มีมาตรฐานให้ครบทุกจังหวัด ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทางด้านกีฬาขั้นพื้นฐานของชาติ โดยมุ่งเน้นการวางรากฐานการกีฬาที่ถูกต้องให้แก่เยาวชน เพื่อให้สามารถยกระดับความสามารถของตนได้ขึ้นไปจนถึงระดับเป็นตัวแทนประเทศในการแข่งขันกีฬาระดับชาติและนานาชาติสามารถสร้างชื่อเสียงให้ประเทศชาติ ตลอดจนยกระดับมาตรฐานการกีฬาของประเทศให้สูงขึ้น ซึ่งการศึกษาถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยพัฒนาคนในชาติให้มีความรู้ ความสามารถ การศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความคิด

ทักษะ และทัศนคติแก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง รู้จักชีวิต เข้าใจสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถนำความรู้ ความเข้าใจไปใช้ในการแก้ปัญหา เสริมสร้างชีวิตและสังคมให้ดีขึ้น รวมทั้งเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและเป็นการกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2529: 25)

ในสภาวะปัจจุบัน การเลือกที่จะศึกษาในโรงเรียนก็พามีความสำคัญมากต่อนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านกีฬา เพราะเกี่ยวพันถึงการดำเนินชีวิต เศรษฐกิจ เกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนความพึงพอใจในตนเอง การเลือกที่จะศึกษาในโรงเรียนกีฬาตามที่พอใจจะช่วยทำให้บุคคลเกิดความภูมิใจในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีค่า และแสดงถึงความสามารถในการพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่สังคม รวมทั้งเป็นการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคมของแต่ละบุคคล เนื่องจากการจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องเป็นไปเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ หลักการจึงจำเป็นต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็น คิดชอบ ทำเป็น ทำชอบ เป็นคนดี และเป็นคนเก่ง เน้นการพัฒนาคนในด้านสติปัญญา ทักษะ อารมณ์ สังคม ให้รู้จักตนเอง ครอบครัวย มีความภูมิใจในชุมชนและท้องถิ่น (สิปนนท์ เกตุทัต. 2538: 23)

การศึกษาเรื่องแรงจูงใจเป็นการศึกษาเหตุผล หรือเป้าประสงค์ของการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ และแหล่งที่มาของแรงจูงใจมาจาก 2 แหล่งคือ จากองค์ประกอบทางสติปัญญาและองค์ประกอบด้านสังคม สุปรานี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 25) กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการจะกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้เกิดความสำเร็จจำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาตั้งใจขยันฝึกซ้อมหรือพยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถขณะแข่งขันต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญ แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬาดำเนินไปในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ดังการศึกษาในรายละเอียดต่าง ๆ ของแรงจูงใจว่ามีผลอย่างมากต่อความสามารถของนักกีฬา แรงจูงใจจึงเปรียบเสมือนกระแสแห่งความสนใจให้บุคคลมีความต้องการที่จะเล่นกีฬา หรือใฝ่หาความสำเร็จในเชิงกีฬา และส่งผลต่อการเลือกเรียนในโรงเรียนทั่วไป รวมทั้งโรงเรียนกีฬา แรงจูงใจจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองเพื่อให้สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาได้

ดังนั้นนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านกีฬา และอยากพัฒนาตนเองจึงเลือกเรียนในโรงเรียนกีฬา โดยคาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จในการเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงต่อไปในอนาคต จากการศึกษาค้นคว้าและประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนของโรงเรียนกีฬา ได้สนทนาและสอบถามถึงแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา และได้ทราบว่านักเรียนแต่ละคนมีแรงจูงใจหลายด้านแตกต่างกัน เช่น ต้องการความมีชื่อเสียงในการเป็นนักกีฬา ต้องการหารายได้ประกอบการเรียน มีความรักและชอบกีฬาจึงเลือกที่จะมาเรียนโรงเรียนกีฬา เชื่อว่าการเป็นนักกีฬาจะทำให้สังคมยอมรับ มีคนรู้จักมากยิ่งขึ้น และได้มีเพื่อนที่เป็นนักกีฬาด้วยกันมากมาย

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยคาดหวังว่าผลจากการศึกษานี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนและการเรียนการสอนของโรงเรียนโรงเรียนกีฬาให้แพร่หลายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อนักเรียนที่มีความสนใจทางด้านกีฬาเป็นพิเศษอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามตัวแปรเพศ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 147 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนชาย จำนวน 97 คน นักเรียนหญิง จำนวน 50 คน และนักเรียนโรงเรียนกีฬา 11 จังหวัด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4,069 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 2,633 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 1,437 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานครและนักเรียนโรงเรียนกีฬาต่างจังหวัด ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 108 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 71 คน นักเรียนหญิง จำนวน 37 คน และกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนกีฬาต่างจังหวัด รวมทั้งสิ้น จำนวน 351 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 226 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 125 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า และมีแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating - Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ด้านดังนี้ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และ

ผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัด ความสนใจและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ซึ่งเป็นปลายเปิด (Open Ended)

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษา ดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัด ความสนใจและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยนำแต่ละด้านมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างเพศชายและหญิง โดยใช้สถิติที่ t-test เพื่อทดสอบสมมุติฐาน
4. นำข้อมูลในตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะอื่น ๆ และความคิดเห็นเพิ่มเติมมาวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด โดยการสังเคราะห์จัดหมวดหมู่ ลำดับของคำตอบ และนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. จำนวนและร้อยละของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามเพศจำนวน 459 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาเพศชายจำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 64.71 และเป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาเพศหญิง จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29
2. จำนวนและร้อยละของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามสังกัดโรงเรียนจำนวน 459 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬาสังกัดโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร จำนวน 108 คนคิดเป็นร้อยละ 23.53 รองลงมาสังกัดโรงเรียนกีฬาสุพรรณบุรี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 และสังกัดโรงเรียนกีฬาตรังเป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 4.36
3. จำนวนและร้อยละของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามอาชีพบิดามารดา

3.1 ส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 39.22 รองลงมาบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 19.39 และบิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ น้อยที่สุดจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 6.97

3.2 ส่วนใหญ่มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง มีจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 37.69 รองลงมามารดาประกอบอาชีพค้าขาย จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 และมารดาประกอบอาชีพอื่น ๆ น้อยที่สุด จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 8.06

4. จำนวนและร้อยละของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามรายได้รวมกัน ส่วนใหญ่บิดา มารดา มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 41.18 รองลงมาบิดามีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 5,000 บาท – 10,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 19.83

5. จำนวนและร้อยละของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามประสบการณ์ด้านกีฬาของบิดา มารดา

5.1 บิดามีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา จำนวน 309 คน คิดเป็นร้อยละ 67.32 และบิดาไม่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 32.68

5.2 มารดามีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา จำนวน 380 คน คิดเป็นร้อยละ 82.79 และบิดาไม่มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 17.21

6. ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ แรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

6.1 ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียนเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.47$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจระดับมากที่สุดคือเชื่อว่าการเล่นกีฬาแล้วทำให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ($\bar{X} = 4.58$ และ $S = 0.62$)

6.2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียนเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$ และ $S = 0.59$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุดคือการเล่นกีฬาสามารถประกอบเป็นอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.31$ และ $S = 0.78$)

6.3 ด้านความรักความถนัด ความสนใจและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนเพศชาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$ และ $S = 0.62$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุดคือต้องการเป็นนักกีฬาของโรงเรียนกีฬา ($\bar{X} = 4.20$ และ $S = 0.92$)

6.4 ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ของนักเรียนเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$ และ $S = 0.68$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุดคือต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล ($\bar{X} = 4.34$ และ $S = 0.89$)

6.5 ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ของนักเรียนเพศชายโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.55$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุด คือ นักเรียนโรงเรียนกีฬามีโอกาสประสบความสำเร็จทางด้านกีฬามากกว่านักเรียนทั่วไป ($\bar{X} = 4.40$ และ $S = 0.76$)

6.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนเพศชาย จำแนกเป็นรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

($\bar{X} = 4.15$ และ $S = 4.15$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุดคือแรงจูงใจด้านสุขภาพและอนามัย ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.47$) และแรงจูงใจด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.55$)

7. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

7.1 ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียนเพศหญิงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$ และ $S = 0.48$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีระดับมากที่สุดคือเชื่อว่าการเล่นกีฬาแล้วทำให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ($\bar{X} = 4.59$ และ $S = 0.67$)

7.2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียนเพศหญิงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$ และ $S = 0.54$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุดคือการเล่นกีฬาสามารถประกอบเป็นอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.31$ และ $S = 0.79$) และมีโอกาสได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยด้วยวิธีการพิเศษ ($\bar{X} = 4.31$ และ $S = 0.77$)

7.3 ด้านความรักความถนัด ความสนใจและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนเพศหญิง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$ และ $S = 0.57$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุด คือ ต้องการเป็นนักกีฬาของโรงเรียนกีฬา ($\bar{X} = 4.40$ และ $S = 0.80$)

7.4 ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ของนักเรียนเพศหญิงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$ และ $S = 0.66$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุดคือต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล ($\bar{X} = 4.37$ และ $S = 0.86$)

7.5 ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ของนักเรียนเพศหญิงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$ และ $S = 0.56$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุด คือ นักเรียนโรงเรียนกีฬามีโอกาสประสบความสำเร็จทางด้านกีฬามากกว่านักเรียนทั่วไป ($\bar{X} = 4.38$ และ $S = 0.73$) และนักเรียนโรงเรียนกีฬาที่ติด ทีมชาติมีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.38$ และ $S = 0.80$)

7.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนเพศหญิง จำแนกเป็นรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$ และ $S = 0.48$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุดคือ ด้านสุขภาพและอนามัย ($\bar{X} = 4.25$ และ $S = 0.48$) และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ($\bar{X} = 4.25$ และ $S = 0.56$)

7.7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกตามเพศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ชาย $\bar{X} = 4.15$, หญิง $\bar{X} = 4.19$) นักเรียนชายโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุดคือด้านสุขภาพและอนามัย ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.47$) และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.55$) นักเรียนหญิง โรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุดคือ ด้านสุขภาพและอนามัย ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.48$) และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.56$) เช่นกัน

8. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำแนกเป็นรายด้าน และรวมทุกด้านที่มีเพศแตกต่างกัน โดยรวมทุกด้านพบว่า ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความรักความถนัด ความสนใจและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ไม่แตกต่างกัน แต่ด้านรายได้และผลประโยชน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

9. ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

9.1 ด้านสุขภาพและอนามัย ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาทั้งหมด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.476$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุด คือ เชื่อว่าการเล่นกีฬาแล้วทำให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ($\bar{X} = 4.58$ และ $S = 0.640$)

9.2 ด้านรายได้และผลประโยชน์ ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาทั้งหมด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$ และ $S = 0.577$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุด คือ การเล่นกีฬาสามารถประกอบเป็นอาชีพได้ ($\bar{X} = 4.31$ และ $S = 0.781$)

9.3 ด้านความรักความถนัด ความสนใจและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ทั้งหมด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$ และ $S = 0.608$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุด คือ ต้องการเป็นนักกีฬาของโรงเรียนกีฬา ($\bar{X} = 4.33$ และ $S = 0.829$)

9.4 ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาทั้งหมด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$ และ $S = 0.672$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุด คือ ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล ($\bar{X} = 4.35$ และ $S = 0.875$)

9.5 ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาทั้งหมด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.554$) และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุด คือ นักเรียนโรงเรียนกีฬามีโอกาสประสบความสำเร็จทางด้านกีฬามากกว่านักเรียนทั่วไป ($\bar{X} = 4.39$ และ $S = 0.750$)

9.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแรงจูงใจของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ทั้งหมด จำแนกเป็นรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$ และ $S = 0.484$) เมื่อแยกเป็นรายด้านพบว่าแรงจูงใจที่มีค่ามากที่สุดคือ ด้านสุขภาพและอนามัย ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.476$) และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ($\bar{X} = 4.24$ และ $S = 0.554$)

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลตามประเด็นสำคัญในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย

นักเรียนเพศชาย และเพศหญิง โรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่างก็มีแรงจูงใจในด้านสุขภาพและอนามัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาที่เลือกมากที่สุดคือเชื่อว่าการเล่นกีฬาแล้วทำให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันการเล่นกีฬากำลัง

ได้รับความสนใจและเป็นที่ยอมรับของเยาวชน เยาวชน และ ประชาชนทั่วไป จึงทำให้นักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้ความสนใจมากยิ่งขึ้น ในการที่เลือกเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543: 32-33) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อ ของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดย สมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าระดับแรงจูงใจมากที่สุดร้อยละ 65.2 และมีค่าระดับแรงจูงใจมาร้อยละ 24.8 และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ กนกวรรณ สารจันทร์ (2545: 47) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของ นักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 ผลการวิจัยพบว่านักกีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์นอกจากนี้ยังมีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย และมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต สำหรับนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านความรักความถนัด และความสนใจนอกจากนี้ยังมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

จากเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจที่เกิดจากสุขภาพและอนามัยไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่จะดูแลสุขภาพของตัวเองอยู่เสมอ เพื่อที่จะได้พัฒนาการฝึกซ้อมและมีความสามารถทางด้านกีฬาเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ

ด้านรายได้และผลประโยชน์

นักเรียนเพศชายโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีแรงจูงใจในด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเลือกมากที่สุดคือ การเล่นกีฬาสามารถประกอบเป็นอาชีพได้

นักเรียนเพศหญิงโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีแรงจูงใจในด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเลือกมากที่สุดคือการเล่นกีฬาสามารถประกอบเป็นอาชีพได้ และมีโอกาสได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยด้วยวิธีการพิเศษ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเล่นกีฬาในแต่ละชนิดในปัจจุบันมีการจัดการแข่งขันอย่างแพร่หลายทั้งระดับชาติและนานาชาติ ดังนั้นนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงมีความหวังที่จะการเล่นกีฬา โดยสามารถประกอบเป็นอาชีพได้ในอนาคต พร้อม ๆ กับใช้โอกาสที่ตนเองสามารถเข้ามาศึกษาต่อในโรงเรียนกีฬาพัฒนาตนเองเป็นนักกีฬาที่มีความสามารถ โดยสิ่งเหล่านี้ทำให้ตนเองได้รับโอกาสได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยด้วยวิธีการพิเศษ สอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ (ศิริบุรณห์ สายโกสม. 2548: 146; อ้างอิงจาก Maslow. 1968) ได้กล่าวถึงหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยเน้นในเรื่องลำดับขั้นความ

ต้องการ มนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้นเมื่อความต้องการพื้นฐานได้รับการสนอง แรงจูงใจของคนเรามาจากความต้องการ พฤติกรรมของคนเรามุ่งไปสู่การตอบสนองความพอใจ

จากเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจที่เกิดจากรายได้และผลประโยชน์มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะทั้งนักเรียนโรงเรียนกีฬาเพศชายและเพศหญิง มีความต้องการรางวัลเป็นสิ่งตอบแทนจากการเล่นกีฬาแตกต่างกัน

ด้านความรักความถนัด ความสนใจ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง

นักเรียนเพศชาย และนักเรียนเพศหญิง โรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่างก็มีแรงจูงใจในด้านความรักความถนัด ความสนใจและบุคคลที่เกี่ยวข้องมีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาเลือกมากที่สุดคือต้องการเป็นนักกีฬาของโรงเรียนกีฬา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ามีความสนใจและความถนัดในแต่ละประเภทของกีฬาที่ตนเองศึกษา

จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจที่เกิดความรักความถนัด ความสนใจและบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะส่วนใหญ่เป็นเพื่อนนักเรียนโรงเรียนกีฬาและครูพลศึกษาในโรงเรียนกีฬาด้วยกัน

ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง

นักเรียนเพศชาย และนักเรียนเพศหญิงโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่างก็มีแรงจูงใจต่อเกียรติยศและชื่อเสียงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาที่นักเรียนเลือกมากที่สุดคือต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันการเป็นนักเรียนโรงเรียนกีฬายังเป็นที่ยอมรับของนักเรียนโดยทั่วไปและมีโอกาสประสบความสำเร็จในการกีฬาเป็นอย่างสูงในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของมาสโลว์ (ศิริบุรณ์ สายโกสม. 2548: 146; อ้างอิงจาก Maslow. 1968) ได้กล่าวถึงหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยเน้นในเรื่องลำดับขั้นความต้องการ มนุษย์มีแนวโน้มที่จะมีความต้องการอันใหม่ที่สูงขึ้นเมื่อความต้องการพื้นฐานได้รับการสนอง แรงจูงใจของคนเรามาจากความต้องการ พฤติกรรมของคนเรามุ่งไปสู่การตอบสนองความพอใจ

จากเปรียบเทียบแรงจูงใจ ในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬา ของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจต่อเกียรติยศและชื่อเสียงไม่แตกต่างกันเพราะทุกคนต้องการประสบความสำเร็จ ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม

ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต

นักเรียนเพศชาย โรงเรียนกีฬา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีแรงจูงใจต่อโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคตมีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่นักเรียนโรงเรียนกีฬาเลือกมากที่สุดคือนักเรียนโรงเรียนกีฬามีโอกาสประสบความสำเร็จทางด้านกีฬามากกว่านักเรียนทั่วไป

นักเรียนเพศหญิงโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีแรงจูงใจในด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคตโดยรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่นักเรียนโรงเรียนกีฬาเลือกมากที่สุดคือ นักเรียนโรงเรียนกีฬามีโอกาสประสบความสำเร็จทางด้านกีฬามากกว่านักเรียนทั่วไป และนักเรียนโรงเรียนกีฬาที่ติดทีมชาติมีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันมี ยูวชน เยาวชน ให้ความสำคัญการเรียนต่อ

โรงเรียนกีฬามารวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสนใจและสนับสนุน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2528: 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจ ความตั้งใจ หรือความต้องการของนักกีฬานั้น เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาค้นนั้น ๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม และ พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้ว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถ เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเองเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด และมีแรงจูงใจมากตั้งนั้นพลังแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมากและเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตน

จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนโรงเรียนกีฬาของนักเรียนโรงเรียนกีฬาระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจต่อโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคตไม่แตกต่างกัน เพราะส่วนใหญ่เป็นเพื่อนนักเรียนโรงเรียนกีฬาร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนกีฬาควรให้การสนับสนุน ส่งเสริมนักเรียนโรงเรียนกีฬาเมื่อทำการศึกษาค้นคว้าชั้นมัธยมศึกษาได้เข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้มีอาชีพที่มั่นคงมีรายได้ที่แน่นอน และให้มีโอกาสได้รู้จักคนในสังคมกว้างขวางมากยิ่งขึ้น
2. นักเรียนโรงเรียนกีฬา ควรได้รับการสนับสนุนจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทางด้านครอบครัว ญาติ มิตร และคนใกล้ชิด รวมถึงครูพลศึกษาและผู้ฝึกสอน (Coach) ควรเอาใจใส่และให้คำแนะนำทักษะเบื้องต้นของกีฬาที่นักเรียนสนใจมีความถนัดเพื่อจะได้พัฒนาการเล่นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สารจันทร์. (2545). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของ นักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2528). เอกสารประกอบการสอนวิชาสรีรวิทยาของการออกกำลังกาย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2545). การวิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ศิริบุรณ์ สายโกสุม. (2548). **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2552). สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2552, จาก www.ipec.co.th.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2547). **ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิปนนท์ เกตุทัต. (2538). **ทิศทางการพัฒนาในช่วงแผน 8. เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษ**. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). **เอกสารประกอบคำสอนจิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2529). **แผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 พ.ศ.2530-2534**. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- อารี พันธุ์มณี. (2542). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.